

Forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 2000/29/EF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet

(2001/C 240 E/14)

KOM(2001) 183 endelig udg. — 2001/0090(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 5. april 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾ fastsætter reglerne for EF-plant sundhedsordningen, herunder de plantesundhedsmæssige betingelser, procedurer og formaliteter, der gælder for planter og planteprodukter, når de føres ind i eller flyttes inden for EF.
- (2) De procedurer og formaliteter, som planter og planteprodukter underkastes, når de føres ind i EF, bør afklares, og der bør fastsættes yderligere gennemførelsesbestemmelser på nogle områder.
- (3) Plantesundhedsprocedurerne og -formaliteterne bør afsluttes, før toldbehandlingen finder sted. Da forsendelser af planter eller planteprodukter ikke nødvendigvis underkastes plantesundhedsprocedurer og -formaliteter i den samme medlemsstat, hvor toldbehandlingen finder sted, bør der etableres et kommunikations- og informations-samarbejde mellem de ansvarlige organer og toldstederne i de enkelte medlemsstater og mellem de ansvarlige organer i alle medlemsstaterne.
- (4) For at forbedre beskyttelsen mod, at der indslæbes skadegørere på planter eller planteprodukter i EF, bør medlemsstaterne intensivere kontrollen. Kontrollen bør være effektiv og gennemføres harmonisk i hele EF.
- (5) De gebyrer, der opkræves for kontrollen, bør baseres på en fornuftig omkostningsberegning og ensrettes mest muligt i alle medlemsstaterne.
- (6) På baggrund af erfaringerne bør flere andre bestemmelser i ovennævnte direktiv kompletteres, tydeliggøres eller ændres i lyset af udviklingen.
- (7) Siden det indre marked blev gennemført, er der ikke blevet anvendt plantesundhedscertifikater som fastsat i den internationale plantebeskyttelseskonvention under FAO i forbindelse med afsætning af planter og planteprodukter i EF. Det er imidlertid vigtigt, at medlemsstaterne anvender disse certifikater i det standardformat, som er fastsat i konventionen, ved eksport af planter og planteprodukter til tredjelande.
- (8) Nogle af de funktioner, som den »centrale myndighed« i hver medlemsstat har, når det gælder samordning og kontakt i forbindelse med den praktiske anvendelse af EF-plant sundhedsordningen, forudsætter særlig videnskabelig og teknisk viden. Det skal derfor være muligt at delegerer særlige opgaver til en anden tjeneste.
- (9) De nugældende bestemmelser om proceduren for Kommissionens ændring af bilagene til direktiv 2000/29/EF og for vedtagelse af beslutninger om undtagelser indeholder nogle betingelser, som ikke længere er nødvendige eller begrundede. Ifølge proceduren for vedtagelse af hasteforanstaltninger kan der ikke hurtigt vedtages midlertidige foranstaltninger, der er afpasset efter, hvor alvorlig situationen er i de enkelte tilfælde. De tre procedurer bør derfor ændres.
- (10) Listen over opgaver, med hensyn til hvilke Kommissionen kan tilrettelægge plantesundhedskontrol under sit ansvar, bør udvides for at tage højde for, at plantesundhedsaktiviteterne er blevet udvidet i kraft af nye arbejdsgange og erfaringer.
- (11) Det har vist sig at være uklart, hvordan EF kan udøve sine beføjelser med hensyn til de tilskud, det yder til »plantesundhedskontrol« til medlemsstaterne. Det bør fastslås, at Kommissionen udøver sine beføjelser ved kommissionsbeslutninger.

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

(12) Nogle af bestemmelserne i direktiv 2000/29/EF (artikel 3, stk. 7, første, andet og fjerde afsnit, og artikel 7, 8 og 9) blev afløst af andre bestemmelser den 1. juni 1993 og er derfor blevet overflødige. De bør derfor udgå.

(13) I henhold til artikel 4 i aftalen om anvendelse af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-aftalen⁽¹⁾) skal EF på visse betingelser godtage andre medlemmers plantesundhedsforanstaltninger som ækvivalente. Proceduren for anerkendelse på plantesundhedsområdet bør fastlægges i direktiv 2000/29/EF.

(14) Bestemmelserne i direktiv 2000/29/EF bør tilpasses for at tage hensyn til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2000/29/EF foretages følgende ændringer:

1. I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, andet afsnit, indsættes som litra d):

»d) udformningen af »plantesundhedscertifikater« og »plantesundhedscertifikater for reeksport«, som udstedes af medlemsstaterne ved eksport til tredjelande i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne etablerer et nært, hurtigt, omgående og effektivt samarbejde med de øvrige medlemsstater og Kommissionen om spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv. Med henblik herpå opretter eller udpeger hver medlemsstat en central myndighed, der mindst har ansvaret for samordning og kontakter, hvad angår disse spørgsmål. Den officielle plantebeskyttelsesmyndighed, der er oprettet i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention, udpeges fortrinsvis til dette formål.

Denne myndighed og eventuelle efterfølgende ændringer meddeles de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan det fastsættes, at den centrale myndighed kan overdrage eller delegere den nævnte samordning eller kontakt, for så vidt den vedrører specifikke plantesundhedsspørgsmål, som er omfattet af dette direktiv, til en anden tjeneste.«

2. I artikel 2, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) I litra a) foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»Planter: levende planter og nærmere angivne levende plantedele, herunder frø.«

ii) I andet afsnit foretages følgende ændringer:

— Følgende indsættes som syvende led:

»— blade, løv«

— Følgende indsættes som niende led:

»— alle andre plantedele, som kan fastsættes efter proceduren i artikel 18, stk. 2.«,

b) I litra g) affattes femte afsnit således:

»Den centrale myndighed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, giver Kommissionen meddelelse om de officielle ansvarlige organer i den pågældende medlemsstat. Kommissionen videre giver oplysningerne til de øvrige medlemsstater«

c) I litra i), første afsnit, første led, ændres »artikel 7, stk. 1, eller artikel 8, stk. 2« til »artikel 1, stk. 1, litra d)«.

d) Følgende indsættes som litra j)-q):

»j) »indgangssted«: det sted, hvor planter, planteprodukter eller andre objekter bringes ind på EF's toldområde: den første lufthavn, når det gælder lufttransport, den første havn, når det gælder søtransport eller flodtransport, den første station, når det gælder jernbanetransport, og det toldsted, der er ansvarligt for det EF-område, hvor grænsen krydses, når det gælder enhver anden transport.

- k) »officielt organ på indgangsstedet«: det officielle ansvarlige organ, der står for indgangsstedet.
- l) »officielt organ på bestemmelsesstedet«: det officielle ansvarlige organ, der står for det område, hvor »bestemmelsestoldstedet« ligger.
- m) »afgangstoldsted«: det afgangssted, som omhandles i artikel 340b, nr. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾.
- n) »bestemmelsestoldsted«: det bestemmelsessted, der omhandles i artikel 340b, nr. 3, i forordning (EØF) nr. 2454/93.
- o) »parti«: et antal enheder af samme vare, som er karakteriseret ved ensartethed med hensyn til sammensætning, oprindelse og umiddelbart bestemmelsessted, og som indgår i en forsendelse.
- p) »toldmæssig bestemmelse eller anvendelse«: den bestemmelse eller anvendelse, der omhandles i artikel 4, nr. 15, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾.
- q) »ekstern forsendelse«: den procedure, der omhandles i artikel 91 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2787/2000 (EFT L 330 af 27.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).«

3. Artikel 3, stk. 7, affattes således:

»Stk. 1, stk. 5, litra a), samt stk. 2, stk. 5, litra b), og stk. 4 finder i overensstemmelse med de betingelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 18, stk. 2, ikke anvendelse, hvis formålet er forsøg, forskning eller planteforædling.«

4. Artikel 7, 8 og 9 udgår.

5. I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

- i) I første afsnit, udgår »idet de i artikel 7 og 8 omhandlede plantesundhedscertifikater ikke længere udstedes«.

ii) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit:

»Når det gælder frø som omhandlet i artikel 6, stk. 4, er det dog ikke nødvendigt at udstede et plantepas, når det sikres, at de dokumenter, der udstedes i henhold til bestemmelserne om afsætning af officielt certificeret frø, giver dokumentation for, at kravene i artikel 6, stk. 4, er overholdt. I dette tilfælde betragtes dokumenterne som plantepas efter artikel 2, stk. 1, litra f).«.

- b) I stk. 2, første og andet afsnit, indsættes »og frø som omhandlet i artikel 6, stk. 4,« foran henholdsvis »ikke flyttes« og ikke føres ind.

6. I artikel 11, stk. 3, indsættes som tredje afsnit:

»Hvis stk. 1 kun anvendes på en del af de pågældende planter, planteprodukter eller vækstmedier, kan der anvendes et plantepas for de andre dele i henhold til artikel 10, hvis de ikke mistænkes for at være angrebet, og hvis der ikke er mulighed for spredning af skadegørere.«

7. Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Medlemsstaterne gennemfører officiel kontrol af, at bestemmelserne i dette direktiv, navnlig artikel 10, stk. 2, overholdes; denne kontrol foretages i form af stikprøver og uden forskelsbehandling med hensyn til planternes, planteprodukternes og de andre objekters oprindelse og gennemføres efter følgende bestemmelser:

- lejlighedsvis kontrol på et hvilket som helst tidspunkt og sted, hvor planter, planteprodukter og andre objekter flyttes
- lejlighedsvis kontrol i virksomheder, hvor planter, planteprodukter og andre objekter dyrkes, produceres, oplagres eller udbydes til salg, og i købernes virksomheder
- lejlighedsvis kontrol samtidig med anden dokumentkontrol, der gennemføres af andre grunde end plante-sundhedskontrol.

Kontrollen skal være regelmæssig i de virksomheder, der er opført i et officielt register i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, og artikel 13a, stk. 7, andet afsnit, og kan være regelmæssig i de virksomheder, der er opført i et officielt register i overensstemmelse med artikel 6, stk. 6.

Kontrollen skal være målrettet, hvis der er noget, som tyder på, at en eller flere bestemmelser i dette direktiv ikke er overholdt.

2. Personer, der i kommercielt øjemed aftager planter, planteprodukter og andre objekter, skal i deres egenskab af endelige forbrugere, som er erhvervsmæssigt involveret i planteproduktion, opbevare de tilhørende plantepas i mindst et år, og de skal angive referencerne i deres bøger.

Inspektørerne skal have adgang til planterne, planteprodukterne og de andre objekter på alle stadier i produktions- og distributionskæden. De er beføjede til at foretage enhver efterprøvning, der er nødvendig for den pågældende officielle kontrol, herunder efterprøvning af plantepas og bøger.

3. Medlemsstaterne kan ved den officielle kontrol bistås af de eksperter, som er omhandlet i artikel 21.

4. Konstateres det ved den officielle kontrol i henhold til stk. 1 og 2, at planter, planteprodukter eller andre objekter frembyder risiko for spredning af planteskadegørere, gøres disse produkter til genstand for officielle foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3.

Uden at dette berører underretningerne og oplysningerne i henhold til artikel 16, sørger medlemsstaterne for, at det officielle ansvarlige organ, når de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter kommer fra en anden medlemsstat, omgående underretter den centrale myndighed i den pågældende medlemsstat om resultaterne og om de officielle foranstaltninger, som den har til hensigt at træffe eller har truffet. Efter proceduren i artikel 18 kan der indføres et standardiseret informationssystem.«

8. I stedet for artikel 13 indsættes som artikel 13, 13a, 13b og 13c:

»Artikel 13

1. Uden at dette berører artikel 13a, stk. 1, 2, 3 og 4, og de særlige aftaler, der er indgået herom mellem EF og et eller flere tredjelande, sørger medlemsstaterne for, at planter, planteprodukter eller andre objekter i bilag V, del B, der kommer fra et tredjeland og bringes ind på EF's toldområde, fra det tidspunkt, hvor de føres ind, er undergivet de officielle ansvarlige organers tilsyn. Uden at dette berører artikel 13a, stk. 8, må de kun henføres under en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse, hvis formaliteterne i stk. 2 er afsluttet, således at det på grundlag af disse formaliteter og i det omfang, dette kan konstateres, kan fastslås,

i) — at planterne, planteprodukterne eller de andre objekter ikke er angrebet af de skadegørere, der er opført i bilag I, del A

— når det gælder planter eller planteprodukter, som er opført i bilag II, del A, at de ikke er angrebet af de relevante skadegørere, der er opført i denne del af bilaget

— når det gælder planter, planteprodukter eller andre objekter, som er opført i bilag IV, del A, at de opfylder de relevante særlige krav i nævnte bilag.

ii) at planterne, planteprodukterne eller de andre objekter er ledsaget af originaleksemplaret af det krævede officielle »plantesundhedscertifikat« eller »plantesundhedscertifikat for reeksport«, som er udstedt i henhold til stk. 3, eller, hvis det er relevant, af alternative dokumenter, som er fastsat og tilladt i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv.

Medlemsstaterne fastsætter, at andre planter, planteprodukter eller andre objekter end dem, der er opført i bilag V, del B, og som kommer fra et tredjeland og bringes ind på EF's toldområde, fra det tidspunkt, hvor de føres ind, kan undergives de officielle ansvarlige organers tilsyn med hensyn til nr. i), første og andet led. Når de officielle ansvarlige organer gør brug af denne mulighed, forbliver de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter under tilsyn, indtil de relevante formaliteter er afsluttet og det kan fastslås, at de opfylder kravene i dette direktiv.

Medlemsstaterne kan anvende bestemmelserne i første og andet afsnit på deres respektive områder forud for planternes, planteprodukternes eller de andre objekters henførelse under en tilladt toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.

2. De i stk. 1 nævnte formaliteter omfatter grundige undersøgelser, som de officielle ansvarlige organer mindst foretager

i) af hver forsendelse, som består af eller indeholder sådanne planter, planteprodukter eller andre objekter, eller

ii) når der er tale om en forsendelse, som er sammensat af forskellige partier, af hvert parti, der består af eller indeholder sådanne planter, planteprodukter eller andre objekter.

Formålet med undersøgelserne er at afgøre

- i) om forsendelsen eller partiet er ledsaget af de respektive originaleksemplarer af de krævede certifikater eller af de alternative dokumenter, der omhandles i stk. 1, nr. ii), (dokumentkontrol)
- ii) om planterne, planteprodukterne eller de andre objekter, for så vidt angår forsendelsen som helhed eller en eller flere repræsentative prøver, er dem, der er opgivet i de krævede dokumenter (identitetskontrol), og
- iii) om planterne, planteprodukterne eller de andre objekter, for så vidt angår forsendelsen som helhed eller en eller flere repræsentative prøver, herunder emballagen og, hvis det er relevant, transportmidlerne, opfylder kravene i stk. 1, nr. i), (plantesundhedskontrol).

Plantesundhedskontrollen kræves dog ikke og udføres kun i undtagelsestilfælde, hvis

- aktiviteter i forbindelse med undersøgelserne af forsendelsen eller partiet allerede er udført i det pågældende tredjeland i henhold til de i artikel 13a, stk. 5, omhandlede tekniske ordninger, eller
- planterne, planteprodukterne eller de andre objekter i forsendelsen eller partiet er opført i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages til dette formål i henhold til stk. 6, eller
- der på grundlag af oplysninger fra Kommissionen baseret på erfaringerne med tidligere indførsler til EF af sådant materiale af samme oprindelse, som er bekræftet af alle de pågældende medlemsstater, er grund til at tro, at planterne, planteprodukterne eller de andre objekter i forsendelsen eller partiet opfylder kravene i dette direktiv, under forudsætning af, at visse nærmere betingelser, som fastsættes i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages til dette formål i henhold til stk. 6, er opfyldt.

3. Det officielle »plantesundhedscertifikat« eller »plantesundhedscertifikat for reeksport«, der omhandles i stk. 1, nr. ii), udfærdiges på et af EF's officielle sprog og i henhold til eksport- eller reeksportlandets love eller administrative bestemmelser, som, uanset om landet er kontraherende part eller ej, er vedtaget i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention. Det stiles til »plantebeskyttelsesmyndigheden (myndighederne) i Det Europæiske Fællesskab«.

Det må højst være udstedt 14 dage forud for den dato, hvor planterne, planteprodukterne eller de andre objekter, som de omfatter, har forladt det tredjeland, hvor det er udstedt.

Certifikatet skal uanset dets udformning indeholde de oplysninger, der er fastsat i modellen i bilaget til den internationale plantebeskyttelseskonvention. Det skal være i et af de formater, som Kommissionen har fastsat i henhold til stk. 4. Certifikatet skal være udstedt af myndigheder, der har beføjelse hertil, på grundlag af tredjelandets love eller administrative bestemmelser, som i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention er blevet forelagt for generaldirektøren for FAO eller, når det drejer sig om ikke-kontraherende parter, for Kommissionen.

4. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, afgøres det, hvilke modeller i de forskellige versioner af bilaget til den internationale plantebeskyttelseskonvention der kan godkendes. Efter samme procedure kan alternative krav til »plantesundhedscertifikaterne« eller »plantesundhedscertifikaterne for reeksport« fastsættes med henblik på særlige tilfælde.

Uden at dette berører artikel 15, stk. 4, skal det, når det gælder planter, planteprodukter eller andre objekter, der er opført i bilag IV, del A, kapitel I, eller del B, under overskriften »Supplerende erklæring« angives, hvilke af de særlige alternative krav i de relevante dele af bilaget der er opfyldt.

Når det drejer sig om planter, planteprodukter eller andre objekter, som særlige krav i bilag IV, del A, eller, hvis det er relevant, del B, er gældende for, skal det officielle »plantesundhedscertifikat«, der omhandles i stk. 1, nr. ii), være udstedt i det tredjeland, som planterne, planteprodukterne eller de andre objekter har oprindelse i.

Denne bestemmelse gælder dog ikke i tilfælde, hvor de relevante særlige krav også kan opfyldes på andre steder end oprindelsesstedet, eller i tilfælde, hvor der ikke gælder særlige krav. I disse tilfælde kan det krævede »plantesundhedscertifikat« være udstedt i det land, hvorfra planterne, planteprodukterne eller de andre objekter kommer.

5. Medlemsstaterne fastsætter, at det respektive originaleksemplar af certifikaterne eller af de alternative dokumenter som omhandlet i stk. 1, nr. ii), der forelægges for det officielle ansvarlige organ til dokumentkontrol i henhold til stk. 2, andet afsnit, nr. i), af dette organ forsynes med en påtegning (stempel), hvoraf mindst dets navn og datoen for dokumentets forelæggelse fremgår.

6. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der vedtages gennemførelsesbestemmelser med henblik på:

- a) fastsættelse af procedurerne for gennemførelse af den plantesundhedskontrol, der omhandles i stk. 2, andet afsnit, nr. iii), herunder prøvernes minimumsantal og minimumsstørrelse
- b) opstilling af lister over planter, planteprodukter eller andre objekter, som ikke kræver plantesundhedskontrol, jf. stk. 2, tredje afsnit, andet led,
- c) fastsættelse af nærmere betingelser, jf. stk. 2, tredje afsnit, tredje led.

Med hensyn til litra a) og b) kan Kommissionen inkludere retningslinjer i de henstillinger, der omhandles i artikel 21, stk. 6.

Artikel 13a

1. Medlemsstaterne sørger også for, at forsendelser fra tredjelande, der ifølge deklarationen ikke indeholder planter, planteprodukter eller andre objekter som opført i bilag V, del B, undersøges officielt, når der er begrundet formodning om, at de gældende bestemmelser er blevet overtrådt.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der vedtages gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

- a) de tilfælde, hvor sådanne undersøgelser skal foretages
- b) undersøgelsesmetoderne.

Hvis der efter undersøgelsen stadig er tvivl om forsendelsens identitet, navnlig hvad angår slægt, art eller oprindelse, anses forsendelsen for at indeholde de i bilag V, del B, nævnte planter, planteprodukter eller andre objekter.

2. Hvis der ikke er nogen risiko for spredning af skadegørere:

- a) finder artikel 13, stk. 1, ikke anvendelse, når planter, planteprodukter eller andre objekter flyttes direkte mellem to steder inden for EF via et tredjeland område
- b) finder artikel 13, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, ikke anvendelse ved ekstern forsendelse gennem EF's område
- c) finder artikel 13, stk. 1, ikke anvendelse på små mængder planter, planteprodukter, levnedsmidler eller foder, som er bestemt til ejerens eller modtagerens brug til ikke-industrielle og ikke-kommercielle formål eller til konsum under transporten.

3. I overensstemmelse med de betingelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 18, finder stk. 2, finder artikel 13, stk. 1, ikke anvendelse på indførsel af planter, planteprodukter eller andre objekter til forsøg, forskning eller plante-forædling.

4. Hvis der ikke er nogen risiko for spredning af skadegørere, kan en medlemsstat foreskrive, at artikel 13, stk. 1, i individuelle, nærmere angivne tilfælde ikke finder anvendelse på planter, planteprodukter og andre objekter, der dyrkes, fremstilles eller anvendes i det umiddelbare grænseområde op til et tredjeland og føres ind i den pågældende medlemsstat med henblik på forarbejdning på nærtliggende steder i medlemsstatens grænseområde.

Når medlemsstaten indrømmer en sådan undtagelse, anfører den stedets beliggenhed og navnet på den person, der står for det. Disse oplysninger, der ajourføres med regelmæssige mellemrum, skal stilles til rådighed for Kommissionen.

Planter, planteprodukter og andre objekter, der er omfattet af en undtagelse i henhold til første afsnit, skal være ledsaget af dokumentation, der angiver det sted i det relevante tredjeland, hvor de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter har oprindelse.

5. Det kan i tekniske ordninger, der indgås mellem Kommissionen og de ansvarlige organer i visse tredjelande og godkendes efter proceduren i artikel 18, stk. 2, aftales, at aktiviteter i forbindelse med de i artikel 13, stk. 1, omhandlede undersøgelser, også kan udføres i Kommissionens regi og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 21 i det pågældende tredjeland i samarbejde med vedkommende lands officielle plantebeskyttelsesmyndigheder.

6. Når der er tale om forsendelser, som er bestemt til en beskyttet zone, anvendes artikel 13, stk. 1, på de skadegørere og særlige krav, der er opført i del B i henholdsvis bilag I, II og IV, med hensyn til den pågældende beskyttede zone.

7. Formaliteterne i henhold til artikel 13, stk. 2, undersøgelserne i henhold til stk. 1 og kontrollen af, at bestemmelserne i artikel 4 vedrørende bilag III er overholdt, skal gennemføres samtidig med de formaliteter, som kræves i forbindelse med den pågældende toldmæssige bestemmelse eller anvendelse. De gennemføres i overensstemmelse med den internationale konvention om harmonisering af kontrol af varer ved grænserne, særlig bilag 4, som godkendt ved Rådets forordning (EØF) nr. 1262/84 af 10. april 1984⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 126 af 12.5.1984, s. 1.

Medlemsstaterne foreskriver, at importører, uanset om de er producenter eller ej, af planter eller planteprodukter, for hvilke der skal udstedes et plantesundhedscertifikat eller et alternativt dokument i henhold til artikel 13, skal være opført i et officielt register. Artikel 6, stk. 5, gælder analogt for disse importører.

Medlemsstaterne foreskriver endvidere

a) at importører af forsendelser, som består af eller indeholder planter, planteprodukter eller andre objekter, der er opført i bilag V, del B, eller deres repræsentanter over for toldmyndighederne, på mindst et af de dokumenter, som kræves i henhold til de formaliteter, som er nødvendige i forbindelse med den pågældende toldmæssige bestemmelse eller anvendelse, henviser til forsendelsens sammensætning ved følgende erklæring: »Denne forsendelse indeholder produkter, der skal undergå plantesundhedsundersøgelse, dog ikke produkter, som er forbudt i henhold til plantesundhedslovgivningen»; endvidere skal disse planter, planteprodukter eller andre objekter i disse dokumenter angives med koden i De Europæiske Fællesskabers integrerede toldtarif (TARIC)

b) at lufthavnsmyndighederne, havnemyndighederne eller importørerne eller de erhvervsdrivende efter indbyrdes aftale, og hvis de er bekendt med, at ankomsten af sådanne forsendelser er umiddelbart forestående, giver forhåndsmeddelelse herom til det officielle ansvarlige organ, der står for indgangsstedet, og til det relevante toldsted; medlemsstaterne kan anvende denne bestemmelse analogt på landtransport, navnlig når forsendelsen forventes at ankomme uden for det relevante officielle organs eller den i stk. 8 omhandlede anden myndigheds normale åbningstid.

8. Dokumentkontrollen tillige med de i stk. 1 fastsatte undersøgelser og kontrollen af, at bestemmelserne i artikel 4 vedrørende bilag III er overholdt, skal gennemføres på samme sted og samme tidspunkt som de andre formaliteter, der kræves i forbindelse med den pågældende toldmæssige bestemmelse eller anvendelse, og som gennemføres af afgangstoldstedet ved ekstern forsendelse eller den respektive anden myndighed, der står for indgangsstedet.

Identitetskontrollen og plantesundhedskontrollen skal gennemføres på samme sted og samme tidspunkt som ovennævnte toldformaliteter.

I forbindelse med ekstern forsendelse skal identitetskontrollen og plantesundhedskontrollen foretages af det officielle organ på indgangsstedet. Det officielle organ på indgangsstedet kan dog efter aftale med det eller de offi-

cielle organer på bestemmelsesstedet beslutte, at hele eller en del af identitetskontrollen eller plantesundhedskontrollen skal foretages af det officielle organ på bestemmelsesstedet, hvis der ikke er nogen risiko for spredning af skadegørere under transporten.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, fastsættes der gennemførelsesbestemmelser, hvori der kan fastlægges minimumsbetingelser for plantesundhedskontrol. Efter samme procedure kan der fastsættes visse tilfælde eller omstændigheder, hvor plantesundhedskontrollen kan foretages på bestemmelsesstedet i stedet for de ovennævnte andre steder, hvis specifikke garantier med hensyn til transporten af planterne, planteprodukterne eller de andre objekter såvel som andre specifikke minimumsbetingelser, der skal fastsættes efter samme procedure, er opfyldt.

I alle tilfælde betragtes plantesundhedskontrollen som en integrerende del af formaliteterne i henhold til artikel 13, stk. 2.

9. Medlemsstaterne sender Kommissionen og de øvrige medlemsstater listen over de af dem udpegede indgangssteder.

Hvert officielt organ på et indgangssted og hvert officielt organ på et bestemmelsessted, der foretager identitetskontrol eller plantesundhedskontrol, skal opfylde visse minimumsbetingelser med hensyn til infrastruktur, personale og udstyr.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, fastsættes de ovennævnte minimumsbetingelser i gennemførelsesbestemmelser.

Efter samme procedure fastsættes der regler for samarbejdet mellem:

- a) det officielle organ på indgangsstedet og det officielle organ på bestemmelsesstedet
- b) det officielle organ på indgangsstedet og afgangstoldstedet
- c) det officielle organ på bestemmelsesstedet og bestemmelsestoldstedet.

Reglerne skal indbefatte modeller til de dokumenter, der skal anvendes i dette samarbejde, og måderne for fremsendelse af disse dokumenter tillige med de foranstaltninger, der skal træffes for at bevare partiernes og forsendelsernes identitet og undgå risikoen for spredning af skadegørere, navnlig under transport, indtil toldformaliteterne er afsluttet.

10. Der indføres et EF-tilskud til medlemsstaterne for at udbygge kontrolinfrastrukturen, for så vidt der er tale om plantesundhedskontrol, som foretages i overensstemmelse med stk. 8.

Formålet med tilskuddet er at forbedre det udstyr og de faciliteter på andre kontrolsteder end bestemmelsesstedet, der kræves for at gennemføre kontrol og undersøgelser og om nødvendigt for at gennemføre foranstaltningerne i henhold til stk. 12 ud over, hvad der allerede er opnået ved opfyldelsen af de minimumsbetingelser, som fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne i henhold til stk. 8.

Kommissionen fremsætter forslag om opførelse af passende bevillinger hertil på Den Europæiske Unions almindelige budget.

Inden for de bevillinger, der er til rådighed til disse formål, dækker EF-tilskuddet indtil 50 % af de udgifter, som direkte er forbundet med at forbedre udstyr og faciliteter.

De nærmere regler for EF-tilskuddet fastlægges i en gennemførelsesforordning, der vedtages efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

Afgørelsen om at yde EF-tilskud og om beløbets størrelse træffes efter proceduren i artikel 18, stk. 2, efter gennemgang af oplysninger og dokumenter, der indsendes af den berørte medlemsstat, og om nødvendigt på grundlag af resultaterne af undersøgelser, som i Kommissionens regi foretages af de i artikel 21 omhandlede eksperter, og afhængig af de bevillinger, der er til rådighed til de pågældende formål.

11. Artikel 10, stk. 1 og 3, anvendes tilsvarende på planter, planteprodukter eller andre objekter som omhandlet i artikel 13, såfremt de er opført i bilag V, del A, og betingelserne i artikel 13, stk. 1, på grundlag af de i artikel 13, stk. 2, omhandlede formaliteter anses for at være opfyldt.

12. Hvis betingelserne i artikel 13, stk. 1, på grundlag af de i artikel 13, stk. 2, omhandlede formaliteter ikke anses for at være opfyldt, træffes der straks en eller flere af følgende officielle foranstaltninger:

- hensigtsmæssig behandling, hvis det forventes, at betingelserne vil blive opfyldt som følge af behandlingen
- fjernelse af inficerede/angrebne varer fra forsendelsen
- indførelse af en karantæneperiode, indtil resultaterne af undersøgelserne eller de officielle prøver foreligger

— afvisning af indførelse til EF med eller uden tilladelse til at sende produkterne til et bestemmelsessted uden for EF

— destruktion.

Artikel 11, stk. 3, andet og tredje afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

I tilfælde af fjernelse som omhandlet i første afsnit, andet led, eller afvisning som omhandlet i første afsnit, fjerde led, foreskriver medlemsstaterne, at de relevante officielle ansvarlige organer annullerer de plantesundhedscertifikater eller plantebeskyttelsescertifikater for reekspert, der fremlægges, når planterne, planteprodukterne eller de andre objekter frembydes med henblik på indførelse på deres område. Ved annulleringen forsyner de nævnte ansvarlige organer på et iøjnefaldende sted på forsiden de pågældende certifikater med et trekantet rødt stempel med angivelsen »Certifikat annulleret«, hvoraf mindst deres navn og datoen for afvisningen fremgår. Teksten skal være med blokbogstaver og affattet på mindst et af EF's officielle sprog.

13. Uden at dette berører meddelelserne og oplysningerne i henhold til artikel 16, sørger medlemsstaterne for, at de officielle ansvarlige organer underretter afsender-tredjelandets plantebeskyttelsesmyndighed og Kommissionen om alle tilfælde, hvor planter, planteprodukter eller andre objekter fra det pågældende tredjeland er tilbageholdt, fordi de ikke opfylder plantesundhedskravene, og om resultaterne i forbindelse hermed, uden at dette berører de skridt, medlemsstaten kan tage eller har taget med hensyn til den tilbageholdte forsendelse. Oplysningerne skal afgives hurtigst muligt, således at de pågældende plantebeskyttelsesmyndigheder og, hvis det er relevant, Kommissionen kan gennemgå sagen, navnlig med henblik på at tage de nødvendige skridt til at forhindre andre tilfælde af denne art. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der indføres et standardiseret informationssystem.

Artikel 13b

1. Medlemsstaterne sørger for, at der opkræves gebyrer som fastsat af EF (i det følgende benævnt »EF-gebyrer«) til dækning af omkostningerne ved identitetskontrol og plantesundhedskontrol som omhandlet i artikel 13, stk. 2, som gennemføres i henhold til artikel 13, stk. 1, første eller andet afsnit.

2. Medlemsstaterne fastsætter EF-gebyret således (jf. stk. 3), at det dækker det officielle ansvarlige organs omkostninger ved

- a) aflønning, herunder socialsikring, af de inspektører, der varetager den i stk. 1 nævnte kontrol

- b) kontorer, andre faciliteter, redskaber og udstyr til disse inspektører
- c) udtagning af prøver til besigtigelse eller laboratorieundersøgelser
- d) de gennemsnitlige samlede udgifter til laboratorieundersøgelser af de kontrollerede forsendelser
- e) det administrative arbejde (inkl. indirekte omkostninger), der er nødvendigt for effektivt at kunne gennemføre den pågældende kontrol, herunder udgifterne til uddannelse og videreuddannelse af inspektører
- f) de i artikel 21, stk. 1, nævnte eksperters deltagelse i denne kontrol
- g) bidrag til en plantesundhedsfond som nævnt i stk. 8.

3. Medlemsstaterne kan enten fastsætte EF-gebyret på grundlag af en detaljeret omkostningsberegning i henhold til stk. 2 eller anvende standardgebyret i henhold til bilag VIIIa. De i dette direktiv fastsatte gebyrer kan ikke refunderes, hverken direkte eller indirekte. En medlemsstats anvendelse af standardgebyret i henhold til bilag VIIIa betragtes dog ikke som en indirekte refusion.

4. Standardgebyret i bilag VIIIa gælder uanset eventuelle merudgifter til dækning af ekstraomkostninger ved særlige aktiviteter i forbindelse med kontrollen, såsom inspektørers exceptionelle rejseaktiviteter eller ventetid på grund af forsinkede forsendelser, kontrol, der udføres uden for normal arbejdstid, supplerende undersøgelser eller laboratorieprøver til bekræftelse af konklusioner, som er draget af kontrollen, særlige plantesundhedsforanstaltninger i henhold til EF-forskrifter baseret på artikel 15 eller 16, foranstaltninger i henhold til artikel 13a, stk. 12, eller oversættelse af de krævede dokumenter.

5. Desuden kan EF-gebyret i henhold til globale plantesundhedsaftaler, som på grundlag af princippet om gensidighed er indgået med et eller flere tredjelande, fastsættes til alternative beløb for planter, planteprodukter eller andre objekter, der kommer fra tredjelande, under hensyntagen til følgende faktorer:

- a) kontrollens hyppighed
- b) størrelsen af de afgifter eller gebyrer, som det eller de pågældende tredjelande opkræver for plantesundhedskontrol af import fra EF

- c) andre afgifter, som det eller de pågældende tredjelande opkræver til plantesundhedsbeskyttelse.

6. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har beføjelse til at opkræve EF-gebyret. Gebyret skal erlægges af importøren eller dennes repræsentant over for toldmyndighederne og indkasseres på det toldsted, der står for det område, hvor det officielle ansvarlige organ har foretaget kontrollen, eller direkte af dette organ.

7. EF-gebyret erstatter alle andre afgifter eller gebyrer, der opkræves i medlemsstaterne på nationalt, regionalt eller lokalt plan for den i stk. 1 nævnte kontrol og attesteringen heraf.

8. Medlemsstaterne opretter en plantesundhedsfond for at give plantebeskyttelsesmyndighederne bedre mulighed for at reagere effektivt på enhver indslæbning af fremmede skadegørere, herunder forbedre faciliteter og udstyr og ansætte mere personale på laboratorierne, og afsætter en del af gebyrerne til denne fond.

Artikel 13c

»Plantesundhedscertifikater« og »plantesundhedscertifikater for reeksport« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), som medlemsstaterne udsteder ved eksport til tredjelande i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention, skal svare til standardformatet i bilag VII.«

9. I artikel 14, andet afsnit, foretages følgende ændringer:

- a) I litra c) udgår »i forståelse med den berørte medlemsstat«.
- b) Følgende indsættes som litra e):
 - »e) ændringer af bilag VIIIa.«

10. I artikel 15 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 affattes indledningen og første afsnit, første og andet led således:
 - »1. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der vedtages undtagelser:

— fra artikel 4, stk. 1 og 2, med hensyn til bilag III, del A og del B, uden at bestemmelserne i artikel 4, stk. 5, berøres heraf, og fra artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 13, stk. 1, nr. i), tredje led, med hensyn til andre krav, der er omtalt i bilag IV, del A, kapitel I, og bilag IV, del B

— fra artikel 13, stk. 1, nr. ii), for så vidt angår træ, hvis der sørges for tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger ved hjælp af alternativ dokumentation eller mærkning.»

b) Stk. 2, 3 og 4 affattes således:

»2. Efter procedurerne i stk. 1, første afsnit, anerkendes plantesundhedsforanstaltninger, som vedtages af en anden part i aftalen om anvendelse af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-aftalen) ved eksport til EF, som ligestillet med de plantesundhedsforanstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, navnlig plantesundhedsforanstaltningerne i bilag IV, hvis denne part objektivt godtgør over for EF, at dens foranstaltninger når op på EF's plantebeskyttelsesniveau, og hvis dette bekræftes af resultaterne af kontroller, undersøgelser og andre foranstaltninger, som EF gennemfører på den anden parts område.

Efter anmodning herom fra en eller flere andre parter i SPS-aftalen indleder Kommissionen konsultationer med henblik på at opnå bilaterale eller multilaterale aftaler om anerkendelse af specifikke plantesundhedsforanstaltningers ligestilling.

3. I beslutninger om undtagelser i henhold til stk. 1, første afsnit eller anerkendelse af ligestilling i henhold til stk. 2 kræves det, at eksportlandet i hvert enkelt tilfælde officielt skal erklære, at betingelserne for indrømmelse af henholdsvis ligestilling og anerkendelse er opfyldt, og der fastlægges nærmere regler for denne officielle bekræftelse.

4. I de beslutninger, der omhandles i stk. 3, skal det angives, hvorvidt eller på hvilken måde medlemsstaterne skal underrette de øvrige medlemsstater og Kommissionen om hvert enkelt tilfælde eller om grupper af tilfælde, hvor beslutningen er blevet anvendt.»

11. I artikel 16 indsættes som stk. 5:

»5. Hvis Kommissionen ikke er blevet underrettet om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1 eller 2, eller hvis den mener, at de truffne foranstaltninger er utilstrækkelige, kan den i afventning af et møde i Den Stående Komité for Plantesundhed træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til planter eller planteprodukter fra det pågældende tredjeland. Disse foranstaltninger forelægges snarest muligt for Den Stående Komité for Plantesundhed med henblik på bekræftelse, ændring eller annullering efter proceduren i artikel 19.«

12. Artikel 17 udgår.

13. Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Plantesundhed nedsat ved Rådets afgørelse 76/894/EØF (1).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

(1) EFT L 340 af 9.12.1976, s. 25.«

14. Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Når der henvises til proceduren i nærværende artikel, gælder følgende:

a) Kommissionen giver Rådet og medlemsstaterne meddelelse om alle afgørelser om beskyttelsesforanstaltninger

b) enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet inden for en frist på en måned fra den i litra a) nævnte meddelelse

c) Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en måned.«

15. I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Tredje led affattes således:

»udøvelse af eller tilsyn med de aktiviteter, der er specificeret i de i artikel 13a, stk. 5, omhandlede tekniske ordninger«

ii) Følgende indsættes som femte og sjette led:

— tilsyn i henhold til bestemmelserne om fastsættelse af de betingelser, på hvilke visse skadegørere, planter, planteprodukter eller andre objekter kan føres ind i eller flyttes inden for EF eller visse beskyttede zoner i EF med henblik på forsøg, forskning eller planteformodling som omhandlet i artikel 3, stk. 7, artikel 4, stk. 5, artikel 5, stk. 5, og artikel 13a, stk. 3,

- tilsyn i henhold til de tilladelser, der gives efter artikel 15, i forbindelse med foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer efter artikel 16, stk. 1 eller 2, eller foranstaltninger, der vedtages efter artikel 16, stk. 3 eller 5.«

iii) Ottende led affattes således:

- »— gennemførelse af ethvert andet hvern, som pålægges eksperterne i henhold til de i stk. 7 omhandlede gennemførelsesbestemmelser«.

b) Stk. 5, andet afsnit, tredje punktum, affattes således:

»Medmindre der allerede er ydet støtte til de nødvendige faciliteter fra den plantesundhedsfond, der omhandles i artikel 13b, stk. 8, refunderer Kommissionen de af sådanne anmodninger forårsagede udgifter inden for de bevillinger, som er opført på Den Europæiske Unions almindelige budget til dette formål«.

16. I artikel 24, stk. 3, andet afsnit, indsættes som sidste punktum:

»I dette tilfælde udøver EF sine beføjelser ved en kommissionsbeslutning, som er rettet til den pågældende medlemsstat.«

17. I bilag VII, del B, foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»B. Model til plantesundhedscertifikat for reeksport«.

b) I rubrik 2 i certifikatet ændres »Plantesundhedscertifikat for videreforsendelse« til »Plantesundhedscertifikat for reeksport«.

18. Følgende indsættes som bilag VIIIa:

»BILAG VIIIa

Standardgebyret, der omhandles i artikel 13b, stk. 3, fastsættes som følger:

a) for identitetskontrol, også i sammenhæng med dokumentkontrol	pr. forsendelse	
	— op til et vognlæs, et godsvognslæs eller indholdet af en container af tilsvarende størrelse	5 EUR
	— større end ovennævnte	15 EUR
b) for plantesundhedskontrol i henhold til følgende specifikationer:		
— Stiklinger, frøbedsplanter, unge jordbær- eller grøntsagsplanter	pr. forsendelse	
	— op til 10 000 stk.	15 EUR
	— op til 50 000 stk.	30 EUR
	— op til 100 000 stk.	45 EUR
	— over 100 000 stk.	60 EUR
— Buske, træer (undtagen fældede juletræer), andre træagtige planteskoleplanter, herunder forstligt formeringsmateriale (bortset fra frø)	pr. forsendelse	
	— op til 1 000 stk.	15 EUR
	— op til 4 000 stk.	30 EUR
	— op til 16 000 stk.	45 EUR
	— over 16 000 stk.	60 EUR
— Løg, jordstængler, rod- og stængelknolde (bortset fra læggekartofler)	pr. forsendelse	
	— op til 200 kg	15 EUR
	— op til 800 kg	30 EUR
	— op til 3 200 kg	45 EUR
	— over 3 200 kg	60 EUR

— Frø, vævskulturer	pr. parti	
	— op til 100 kg	15 EUR
	— over 100 kg	30 EUR
— Andre planter til udplantning, som ikke er anført andetsteds i denne tabel	pr. forsendelse	
	— op til 5 000 stk.	15 EUR
	— op til 20 000 stk.	30 EUR
	— op til 40 000 stk.	45 EUR
	— over 40 000 stk.	60 EUR
— Afskårne blomster, grene med løv, dele af nåletræer (bortset fra fældede juletræer)	pr. forsendelse	
	— op til 20 000 stk.	15 EUR
	— op til 120 000 stk.	30 EUR
	— op til 500 000 stk.	45 EUR
	— over 500 000 stk.	60 EUR
— Fældede juletræer	pr. forsendelse	
	— op til 1 000 stk.	15 EUR
	— op til 2 000 stk.	30 EUR
	— over 2 000 stk.	45 EUR
— Blade af planter, såsom urter, krydderurter og bladgrøntsager	pr. parti	
	— op til 100 kg	15 EUR
	— over 100 kg	30 EUR
— Frugt, grøntsager (bortset fra bladgrøntsager)	pr. forsendelse	
	— op til 25 000 kg	15 EUR
	— op til 100 000 kg	30 EUR
	— op til 400 000 kg	45 EUR
	— over 400 000 kg	60 EUR
— Læggekartofler	pr. parti	25 EUR
— Træ (bortset fra træemballage og bark)	pr. forsendelse	
	— pr. m ³	0,2 EUR
— Træemballage	pr. forsendelse	15 EUR
— Jord og vækstmedium, bark	pr. forsendelse	
	— op til 25 000 kg	15 EUR
	— over 25 000 kg	30 EUR
— Korn	pr. parti	
	— op til 30 000 kg	15 EUR
	— over 30 000 kg	50 EUR

— Andre planter eller planteprodukter, som ikke er anført andetsteds i denne tabel	pr. parti	10 EUR
— Emballage (bortset fra træemballage) transportmidler	pr. stk.	5 EUR

Når en forsendelse ikke udelukkende består af produkter, der svarer til beskrivelsen i det relevante led, skal de dele af forsendelsen, som består af produkter, der svarer til beskrivelsen i det relevante led (parti eller partier), behandles som en særskilt forsendelse.»

19. »efter proceduren i artikel 17« eller »efter proceduren i artikel 18« i andre bestemmelser end dem, der er ændret i stk. 1-18, ændres til »efter proceduren i artikel 18, stk. 2«.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. januar 2003 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2003.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offent-

liggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.